

Brüsszel, 2018. március 7.

KÖZLEMÉNY AZ ÉRDEKELT FELEK RÉSZÉRE

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG EU-BÓL VALÓ KILÉPÉSE ÉS AZ ELEKTRONIKUS KERESKEDELEMRE, VALAMINT A HÁLÓZATSEMLEGESSÉGRE VONATKOZÓ UNIÓS SZABÁLYOK

Az Egyesült Királyság 2017. március 29-én az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikkének megfelelően bejelentette az Unióból való kilépésre vonatkozó szándékát. Ez azt jelenti, hogy az elsődleges és másodlagos uniós jogszabályok 2019. március 30-án közép-európai idő szerint 00:00 órától („a kilépés időpontja”) kezdődően nem alkalmazandók többé az Egyesült Királyságra, kivéve, ha a kilépésről rendelkező, megerősített megállapodás¹ eltérő időpontot határoz meg.² Az Egyesült Királyság ezt követően „harmadik ország”³ lesz.

A kilépésre való felkészülés nemcsak az EU és a nemzeti hatóságok ügye, hanem a magánfeleket is érinti.

A – különösen a kilépésről rendelkező esetleges megállapodás tartalmával kapcsolatos – jelentős bizonytalanságokra tekintettel az érdekelt feleket emlékeztetni kell azokra a jogi következményekre, amelyeket figyelembe kell venni akkor, amikor az Egyesült Királyság harmadik országgá válik.

A kilépésről rendelkező esetleges megállapodásban foglalt bármely átmeneti intézkedésre is figyelemmel, a kilépés időpontjától kezdődően az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtására vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a 2000/31/EK irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv)⁴ és a nyílt internet-hozzáférésről szóló (EU) 2015/2120 rendelet⁵ már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra. Ez mindenekelőtt az alábbi következményekkel jár:

¹ Az Egyesült Királysággal folyamatban vannak a kilépésről rendelkező megállapodásra irányuló tárgyalások.

² Ezenkívül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 50. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Európai Tanács az Egyesült Királysággal egyetértésben egyhangúlag határozhat úgy, hogy a Szerződések hatálya az Egyesült Királyságra nézve egy későbbi időpontban szűnik meg.

³ A harmadik ország olyan ország, amely nem tagja az EU-nak.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2120 rendelete (2015. november 25.) a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról (HL L 310., 2015.11.26., 1. o.).

1. A SZÁRMAZÁSI ORSZÁG ELVE (ELEKTRONIKUS KERESKEDELEM)

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkében foglalt belső piaci záradékkal (a származási ország elvével) összhangban az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató⁶ a letelepedési hely szerinti uniós tagállam jogának, nem pedig azon uniós tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, ahol a szolgáltatásnyújtás történik, bár a záradék bizonyos mentességeket engedélyez. A záradékot egy olyan szabály egészíti ki, amely tiltja az előzetes engedélyezési rendszereket és a kifejezetten e szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra vonatkozó hasonló követelményeket (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 4. cikke). Ezen túlmenően az irányelv bizonyos alapvető követelményeket határoz meg a felhasználók számára nyújtandó tájékoztatás, az online szerződéskötés és az online kereskedelmi kommunikáció tekintetében (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 5–11. cikke). A közvetítő szolgáltatók felelőssége bizonyos esetekben korlátozott (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv II. fejezetének 4. szakasza).

A kilépés időpontjától kezdődően az Egyesült Királyságban letelepedett és az EU területén információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók már nem hagyatkozhatnak a származási ország elvére és az előzetes engedélyezési rendszereket kizáró, említett szabályra. Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben meghatározott alapvető tájékoztatási követelmények már nem alkalmazandók rájuk. Következésképpen az Egyesült Királyságban letelepedett, az Európai Unió területén információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó vállalatok az EU–27 minden egyes tagállamának külön joghatósága alá tartoznak. A 27 uniós tagállam jogosult arra, hogy az ilyen szolgáltatások nyújtását nemzeti szabályainak megfelelően szabályozza, ideértve például az előzetes engedélyezési rendszereket vagy a felhasználóknak nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályokat is. Ezen túlmenően az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben meghatározott felelősségi korlátozások már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságban letelepedett közvetítő szolgáltatókra.

2. HÁLÓZATSEMLEGESSÉG

A nyílt internet-hozzáférésről szóló (EU) 2015/2120 rendelet közös szabályokat ír elő az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében alkalmazandó egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmódra, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogaira vonatkozóan. Jóllehet ezek a szabályok – a kilépés időpontjától kezdődően – már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra, továbbra is szabályozzák az EU–27 területére vonatkozó internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtását, az

⁶ Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás fogalm meghatározása: „az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás” (lásd a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontját (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások közé tartoznak az online tájékoztatási szolgáltatások (például online újságok), a termékek és szolgáltatások online értékesítése (könyvek, pénzügyi szolgáltatások és utazási szolgáltatások), az online reklámozás, a szakmai szolgáltatások (ügyvédek, orvosok, ingatlanügynökök), a szórakoztatási szolgáltatások és az alapvető közvetítői szolgáltatások (az internet-hozzáférés, az információtovábbítás és tárhelyszolgáltatás). E szolgáltatások közé tartoznak többek között a kedvezményezett számára ingyenesen nyújtott és például reklámokból vagy szponzorok által finanszírozott szolgáltatások is.

információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató letelepedési helyétől függetlenül.

A Bizottság honlapja általános tájékoztatást nyújt az elektronikus kereskedelemről és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokról a következő címen: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>. Ez az oldal szükség esetén az Egyesült Királyság kilépésére vonatkozó további információkkal frissül majd.

Európai Bizottság

A Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatósága